

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3153; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1231).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Marinus Sørensen): Den Række Ændringsforslag, der er stillet af Landbrugsministeren og tiltraadt af Udvalget, er af Hensyn til Overskueligheden fremkommet som et helt nyt Lovforslag.

I § 1 gives der den Bestemmelse, at Landbrugsministeren kan fastsætte Regler, hvorefter Arbejdere, som er beskæftiget ved Grundforbedringsarbejder, kan overgaa fra et Arbejde til et andet uden at være konstateret arbejdsløse, og uden at de oppebærer Understøttelse af Arbejdsløhedskassen. Naar nu denne Bestemmelse ønskes indført i Loven, er det ikke, fordi der i al Almindelighed er Mangel paa Arbejdskraft, men det har vist sig paa visse Egne, og det er særlig kommet frem paa Lolland, at denne Bestemmelse om, at Arbejderne skulde være konstateret arbejdsløse, har voldt Vanskeligheder. Det er saadan, at disse Grundforbedringsarbejder i mange Tilfælde er af ringe Omfang, og Arbejdet skifter ret hurtigt. Men naar Forholdet er det, at de Arbejdere, der er beskæftiget der, skal kontrolleres og have udbetalt Arbejdsløhedsunderstøttelse ved hvert Skifte, saa vil det sige, at de vil komme til at gaa ledige en stor Del af Tiden, uanset om der i øvrigt er Brug for Arbejdskraften eller ej. Det er det Forhold, som denne Bemyndigelse til Ministeren søger af raade Bod paa, og jeg tror at turde sige, at den i visse Egne af Landet vil have sin store Betydning.

I samme Paragraf indføjes efter Ordet Teglværkerne: „og andre Rørfabrikker“. Naar denne Tilføjelse ønskes, er det, fordi der i en Del Grundforbedringsarbejder anvendes ret store Dimensioner af Rør, fortrinsvis Cementrør, og det er da rimeligt, at Rørfabrikkerne bliver ligestillet med Teglværkerne med Hensyn til Levering.

I Lovforslagets § 2 udgaar Ordet „Kommunalbestyrelsen“ og erstattes med: „Landbrugsministeriet“. Det er en Følge af, at Kommunalbestyrelserne efter den nugældende Lov ikke yder nogen Garanti for disse Laan, og det er da naturligt, at det Tilsyn, der fastsættes ved disse Arbejder, overgaaer til Landbrugsministeriet.

§ 3, der indeholder en Ændring til § 6, omfatter de Arbejder, som iværksættes uden Laan. Der indføres de samme Tilskudsregler som i § 1: en Trediedel af Udgifterne til Indkøb af Drænrør og andre Rør, for saa vidt der ikke for Rørene er betalt højere Pris end den, der paa Grundlag af Aftaler mellem Landbrugsministeriet, Teglværkerne og andre Rørfabrikker er fastsat for paagældende Egn og Kvalitet. De samme Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Lodsejere, som modtager Laan, og Lodsejere, som lader Arbejdet udføre uden Laan fra Staten. Der kan i begge Tilfælde ydes en Trediedel af Arbejdslønnen og ligeledes en Trediedel af Udgifterne til Indkøb af Rør.

Ved de Ændringsforslag, der her er stillet, kommer man bort fra den Vilkaarlighed, som før var til Stede, saaledes at de paagældende, uanset om de lader Grundforbedringsarbejdet udføre ved Laan fra Staten eller selv udreder Beløbet til Arbejdets Udførelse, nyder det samme Tilskud.

Endelig foreslaas ved Ændringsforslagets § 5 Beløbet forhøjet fra 10 Mill. Kr. til 20 Mill. Kr.

Alle disse Ændringer betyder Forbedringer af Lovforslaget, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dem.

Mindretallet, der bestaar af Venstre og Konservative, har stillet et Underændringsforslag under Nr. 2, som gaar ud paa, at Arbejdslønnen ikke maa overstige den paa Egnen gængse. Jeg tror, at Indførelsen af en saadan Bestemmelse i Loven vil forarsage megen Strid, thi ude paa de forskellige Arbejdspladser vil der, hvor der ikke er tariffmæssige Aftaler, altid være divergerende Meninger om, hvad der er den paa Egnen gængse Løn. Det vil i alle Tilfælde blive en Skønssag. Jeg ved ikke, hvordan Mindretallet har tænkt sig, at dette Spørgsmaal skal afgøres. Er det Arbejderne, der skal afgøre, hvad der er den paa Egnen gængse Arbejdslønn, eller er det Arbejdsgiverne? Er det eventuelt Landbrugsministeren, der skal afgøre de Stridsspørgsmaal, som maa opstaa herom, eller hvad har Mindretallet tænkt sig?

Jeg tror, det er en meget uheldig Bestemmelse, ogsaa fordi en saadan Bestem-